

odstranitelným tím, že proti němu opravný prostředek podán neb obnova řízení možná nebo povolena není.

Jest ovšem pravda, že nadřízená instance může, má-li za to, že úřady podřízené vykládají to neb ono ustanovení zákona nesprávně, vydati instruktivní výnosy pro podřízené instance, jimiž se mají řídit při výkladu zákona; takovýto výnos může však působiti jen pro futuro, a nemůže odůvodniti změnu již vydaného a v právní moc vešlého rozhodnutí stolice nižší v neprospěch strany, která z něho nabyla práv.

Jinak by ovšem tomu bylo, kdyby šlo o rozhodnutí pocházející od úřadu nekompetentního, které by tedy — jsouc stíženo zmatkem — vůbec rozhodnutí nebylo a nemohlo nikdy v moc práva vejíti, takže by kdykoliv jak týmž, tak nadřízeným úřadem mohlo býti prohlášeno za právně neúčinné, nebo kdyby pro omyl ve skutkových okolnostech nebo pro objevení se nových, dříve neznámých skutkových okolností bylo možno přikročiti k obnově řízení. O takové případy však zde nejde, proč bylo rozhodnouti jak shora uvedeno.

Č. 3765.

Ž u p n í ú r a d n í c i: * Nárok na pensijné pôžitky bývalých župních úradníkov, ktorí bylo ustanoveni pred 28. oktobrom 1918 a za platnosti zák. z 22. marca 1920 č. 210 Sb. boli prozatimne ustanoveni čsl. štátnými úradníkmi, ktorých služobní pomer bol však na základe § 18 služ. pragm. zrušen, jest považovať — a to i co do výše pôžitkov — výhradne podľa uhorských zákonov platných v deň 28. oktobra 1918.

(Nález zo dňa 18. júna 1924 č. 10.986.)

V e c: Karol M. v K. proti 1) ministerstvu vnútra, 2) ministerstvu pre správu Slovenska a 3) župnému úradu v Bratislave stran penzie.

V ý r o k: S ť a ť n o s t i s a z a m i e t a j ú a k o n e o p o d s t a t n e n é.

D ô v o d y: Vláda republiky čsl. zrušila služobný pomer sť-lov, v smysle ktorého bol tento usnesením vlády zo dňa 17. septembra 1920 vymenovaný provisorne do VIII. hod. triedy konceptných úradníkov politickej správy na Slovensku. Toto usnesenie vlády intimované bolo presidiom min. vnútra pod č. 14.638 min. pre Slovensko.

Min. pre správu Slovenska výnosom zo dňa 12. júla 1923 nariadilo v základe výše uvedeného usnesenia vlády pensionovanie sť-la dľa starých uhorských zákonov platných na Slovensku dňa 28. oktobra 1918.

Župní úrad v Bratislave rozhodnutím zo dňa 10. septembra 1923 ustálil v smysle § 6 zák. č. 126/1920 a dľa § 20 penzijných štatútov býv. župy komárenskej, sť-lovi, počnúc 1. augusta 1923, po 24 ročnej do penzie započítateľnej službe (od 9. septembra 1902 do konca júla 1923 20 rokov, 10 mesiacov, 22 dní dľa cit. štatútov každých 7 mesiacov počítaných za 8) ako penziu 68% posledne požívaného platu 4400 K, t. j. penzie 2992 K a bytnej penzie 640 K.

Sťažnosť pod č. 16.756/23 podaná napadá výroky min. vnútra a min. pre správu Slovenska, kdežto sťažnosť pod č. 20.487/23 podaná útočí na rozhodnutie župného úradu v Bratislave. Ponevác ale námietky

sťažnosti sú v podstate totožné, uvažoval nss súčasne o oboch sťažnostiach následovne:

Pokiaľ sťažnosti namietajú, že penzia nemala byť vyrúbená sť-li dľa platu, ktorý mal ako uhorský úradník, ale mala sa vyrúbiť nie len dľa platu, ktorého užíval ako čl. štátny zamestnanec, ale aj dľa platu VII. hodn. triedy 2. stupne, do ktorej bol povýšený prepočítaním služobnej dcby, neshľadal nss výtku tu opodstatnenú.

Dľa § 8 zák. z 22. marca 1920 č. 210 Sb. župným úradníkom, ktorí boli ustanovení dľa uhorských zákonov pred 28. októbrom 1918 a boli potom za platnosti zákona č. 210/20 dočasne vymenovaní čl. štátnymi úradníkmi, pri zrušení jich služobného pomeru majú sa zaopatrovacie požitky vyrúbiť dľa zákonov uhorských platných dňa 28. októbra 1918.

Ponevác sť-l bol pred 28. októbrom 1918 ustanoveným úradníkom župným — bol dočasne vymenovaný úradníkom štátnym — nebol ale definitívne ustanovený — patrí mu penzia dľa uhorských prepisov platných dňa 28. októbra 1918 a sú tedy výtky sťažnosti v tom smeru uplatňované neopodstatnenými, a pokračovanie úradu, ktorý nárok sť-lov posudzoval jedine s hladiska uhorských noriem platných dňa 28. októbra 1918 — zákonu zodpovedajúce; právom úrad neshľadal ani k okolnosti, že sť-l ako dočasne vymenovaný úradník mal požitky VII. hodn. tr. 2. stup.

Ponevác sť-l bol župným úradníkom býv. župy komárenskej, jednal úrad správne, keď sa pridržel normy upravujúcej dňa 28. októbra 1918 zaopatrovacie požitky župných úradníkov župy tetjo t. j. župný penzijný štátut býv. župy komárenskej. — — —

I byly preto sťažnosti zamietnuté ako neopodstatnené.

Č. 3766.

Školství: Požitky profesorů bývalé uherské právnické fakulty v Bratislavě.

(Nález ze dne 18. června 1924 č. 11.006.)

Věc: Dr. Gustav B. a spol. v Budapešti (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty (min. taj. Dr. Jar. Smetana) o služební požitky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Stížnost dra Gustava B., — — —, profesorů právnické fakulty bratislavské maďarské university, zrušené zákonem z 27. června 1919 č. 375 Sb. a uzavřené vl. nař. z 11. srpna 1921 č. 276 Sb. dnem 31. července 1921, směřuje proti rozhodnutí min. škol. z 19. února 1923, jímž s odkazem na § 7 vl. nař. z 11. srpna 1921 č. 276 Sb. byla zamítnuta žádost uvedených profesorů za dodatečný poukaz služného se všemi přídávky, pokud jim bylo zastaveno následkem jejich odstěhování z území čl. republiky dříve, než dnem 31. července 1922.

Nař. rozhodnutí odůvodnilo svůj výrok tím, že profesor dr. Zoltán K. na své místo resignoval v prosinci 1920, pročež ministerstvo, berouc resignaci na vědomí, zastavilo mu plat již koncem prosince 1920, a že žadatelé vůbec nemají bydliště v čl. republice.